

Wiljan Duifhuis

* 13 mei 1964

† 27 maart 2008

Echtgenoot van Marian en Papa van Marjolein en Christian

Na een langdurig ziekbed, toch nog onverwachts van ons heengegaan.
Wiljan mocht slechts 43 jaar worden.

Lieve Wiljan en papa,

Voor de buitenwereld super positief, stoer en altijd vrolijk.
Van binnen onbegrijpelijk, boos en verdrietig.

Vanaf het moment, november 2005, dat we het slechte nieuws hoorde, waren we desondanks toch blij dat de operatie aan de afleesklier gelukt was. Het leek er op dat het leven weer een beetje normaal begon te worden.

Precies een jaar later 2006, sloeg het noodlot opnieuw toe. Een grote uitzaaiing in de lever. De verslagenheid was groot en moeilijk te aanvaarden. Er werden 10 palliatieve chemokuren gedaan om het leven nog te kunnen rekken, en nog te genieten van zijn gezin. In het begin leek het de goede kant op te gaan, maar na de 8^e kuur werd het duidelijk, de tumormakers vlogen omhoog. Telkens keek je heel erg uit naar iedere rustweek na een chemokuur. Blij was je als het na 2 weken weer donderdag was, de laatste dag van de kuur. De rustweek had je echt nodig om bij te tanken.

Na het stoppen van de chemo 2007 was de enige mogelijkheid de experimentele fase om toch nog langer bij zijn gezin te kunnen zijn. Tot de dag van de beslissing zei je na al die tijd ja te hebben gezegd aan deze fase mee te doen, toch nee, de bijwerkingen waren te heftig. Een moeilijke beslissing, waar we samen 100% achterstonden.

Half december 2007 stond ons leven weer op zijn kop, je kreeg je een longembolie en kwam ineens toch weer in het ziekenhuis terecht. Het was een zware nacht, het was zo dubbel. Je zei: "Meisje je redt het wel samen met Marjolein en Christian". Je kwam ineens aan de zuurstof terecht, wat je erg aan je moeder deed herinneren. Het verlies van moeder, juli 2007 was nog niet verwerkt.

Kerstavond kwam je met de ambulance en zuurstof naar huis. We waren als gezin heel blij, dat we weer met ons viertjes waren. Wij samen, zo bijzonder.

Je gedachten gingen even de vrije loop, je was erg bang om de zelfde lijdensweg te moeten gaan als moeder. Alles ging erg snel, het was heel moeilijk voor ons hele gezin.